

det med den størst mulige Varsomhed, for at man ikke netop ved Brugen af dette Vaaben skal komme til at skære for dybt ned i den Indtægt, som skulde faas af Skibene, og som jo i mange Maader skal bære det hele Foretagende. Jeg forstaaer, at Skibe, der til Stadighed, atter og atter, løber til en Havn, maaske vilde blive overbebyrdet, hvis de hver Gang skulde betale eller skulde betale fuldt ud. Paa den anden Side finder jeg, man maa anerkende, at de Skibe, der netop gør denne stadige Brug af et Sejllob, har en endnu større Interesse end de, der kun en enkelt Gang skal bane sig Vej frem der, i at finde Vejen banet for sig. Jeg synes derfor, man maa sige, at det nok i og for sig kunde være naturligt, at de Skibe, som er i Rute fart, betalte efter en Maalestok, der svarer til, hvad andre Skibe maa betale. Men jeg gaar, som sagt, ud fra, at den højtærede Minister forvalter denne Paragraf med stor Forsigtighed, og jeg skal da ud fra de Synspunkter, jeg her har fremhævet, paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til Vedtagelse.

Handelsministeren (Tyge Rothe): Jeg takker de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse af Lovforslaget og for den Tilslutning, de gennem deres Udtalelser har givet det. Jeg kan fatte mig i største Korthed, idet jeg kun skal knytte nogle faa Bemærkninger til enkelte af de fremsatte Udtalelser.

Overfor det ærede 8de tingvalgte Medlem (Birch), som i det store og hele gav Lovforslaget sin Tilslutning, skal jeg i Anledning af de Henstillinger, det ærede Medlem rettede til mig, sige, at en Del af dem er saa naturlige og selvfølgelige, at jeg ikke betænker mig paa at udtale, at jeg vil følge dem. Naar det ærede Medlem anbefalede at sørge for, at den Isbryder, der her blev anskaffet, blev saa god som muligt, og at man i videst muligt Omfang drager Nytte af de Erfaringer, man har paa dette Omraade, er jeg ganske enig med det ærede Medlem. Med Hensyn til Maskinkraften, som ikke staaer angivet i Lovforslaget, skal jeg nævne, at den er 2500 indicerede Hestekræfter; denne Bryder er altsaa betydeligt større end den, det ærede Medlem omtalte, nemlig Isbryderen „Jylland“. Naar det ærede Medlem imidlertid anførte, at Hovedopgaven for Isbryderen maatte være den at sørge for at hjælpe Skibe gennem Hovedfærdselsaarerne i Kattegat til Østersøen, er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem,

men jeg har paa Fornemmelsen, at det ærede Medlem heller ikke dermed mener, at det ikke gælder om i første Række at sikre Landet Tilførsler. Jeg forstaaer det saaledes, at det ærede Medlem er af den Anskuelse, at man ikke i første Række skal tage Sigte paa at hjælpe de paagældende Havne, men paa at bringe Skibene derhen, hvor det er bestemt, og dertil vil jeg gerne føje, at efter min Opfattelse er Hovedopgaven den at sikre Landet de nødvendige Tilførsler.

Naar det ærede Medlem henstiller, at man skal sørge for, at Driften bliver saa billig som muligt, er jeg ogsaa ganske enig med det ærede Medlem, uden at jeg dog paa Forhaand vil give bindende Tilsagn om at træffe en Ordning med Marinen om Bemandingen. Jeg mener, det maa overlades til Ministeriet at træffe den Ordning, som virkelig bliver saa billig som muligt, uden at der paa Forhaand kan paalægges mig hverken den ene eller den anden bestemte Ordning.

Det ærede Medlem og andre ærede Medlemmer var inde paa den Bemyndigelse, som § 4 giver Handelsministeren til at foretage Nedsættelser af den Isafgift, som paalægges ifølge § 3, og man henstillede fra alle Sider til mig at administrere den meget forsigtigt, saa at der ikke, om jeg saa maa sige, kommer Underskud paa denne Konto. Jeg er ganske enig med de ærede Medlemmer, som har fremsat disse Udtalelser. Jeg kan give Tilsagn om, at Ministeriet vil gaa frem med meget stor Forsigtighed, og man vil naturligvis ikke skride til Nedsættelser, medmindre man har begrundet Formodning om, at disse er forsvarlige. Men maa jeg dertil føje, at om en almindelig Nedsættelse kan Handelsministeren jo ikke alene træffe Bestemmelse. En almindelig Nedsættelse af Isafgiften kan kun finde Sted, som jeg sagde i min Indledningstale, og som der ogsaa staaer i Slutningen af § 4, med Tilslutning af begge Rigsdagens Finansudvalg, og Rigsdagen vil da have Lejlighed til sammen med Ministeren at skønne, om der foreligger Grund til Nedsættelse eller ikke.

Jeg skal om Reglerne i § 4 i det hele taget sige, at de naturligvis ikke er saa koncist og bestemt affattet, som man maaske kunde ønske, fordi det ikke er muligt paa Forhaand at angive, hvorledes Forholdene vil stille sig. Vi har kun taget de Tilfælde, som man maa formode kan komme til at foreligge, og affattet Paragraffen saaledes, at der gives Handelsmi-